

[Alfred Jensen.]

men man kan i hvert fald finde en ordning, hvorved man imødekommer de enligstillede mødres ønsker, så at de kan få et ekstra nedslag i deres skattepligtige indkomst og dermed en skattelettelse udover, hvad de andre fradrag i skattelovgivningen hjemler dem ret til.

Endvidere bør forsørgerfradragene forhøjes. Den ringe forhøjelse, vi har gennemført, er ikke tilstrækkelig, og den kan ikke holde fremente. Jeg har tidligere på min gruppes vegne foreslået, at man gennemførte en forhøjelse af beløbene i loven af 1922, først med 70 pct., senere med 85 pct. Det var altsammen baseret på den stigning, prisniveauet viste ud over prisniveauet i 1922. Skulle vi foretage en ajourføring i dag, måtte beløbet forhøjes med 90 pct.; men det er kun forhøjet med 200 kr. for forsørgere og 100 kr. for enligstillede. Det er et af de områder, man må sætte ind på, og det er et område, som man ikke kommer uden om at beskæftige sig med, fordi det er her, det afgørende ligger ved udregningen af den indkomst, der skal beskattes. Jeg vil tilføje, at det ikke alene er et spørgsmål om regulering af selve fradragsbeløbene; det er også et spørgsmål om regulering af de rammer, der angiver, hvorvidt nedslagene, fradragene, må gives fuldtud eller kun delvis.

Dernæst er jeg af den opfattelse, at man bør forhøje børnefradragene, og jeg forstår egentlig ikke, hvor megen forjættelse der kan ligge i det ærede medlem hr. Hans Knudsens udtalelser, når han siger, at hans parti ikke vil foreslå disse beløb forhøjet i denne omgang. Det ville socialdemokratiet heller ikke i fjor. Jeg husker ikke, hvad begrundelsen var dengang, men i år er begrundelsen den, at socialdemokratiet er tilhænger af, at man skal gå over til at give børnetilskud, og så vil vi blive stillet overfor bestemte forslag, når et lovforslag om børnetilskud til sin tid kommer til behandling her i tinget. Det ville jo være rart at få lidt klarhed over, hvilke forslag man tumler med indenfor socialdemokratiet — man tør vel regne med, at partiet ikke er klar til at fremsætte forslag, for i så fald havde det vel ligget på tingets bord —, det ville i hvert fald være betryggende for de partier, der skal tage stilling til dette forslag og til socialdemokratiets udtalelser og indstilling overfor ændringer i skattelovgivningen på

dette område. Man tør vel formode, at det ikke drejer sig om forslag af så vidtrækkende karakter, at det ikke skulle være nødvendigt at ændre ved børnefradragene. Man skal jo huske på, at det her drejer sig om beløb, der, selvom de er ændret den ene gang efter den anden, dog ikke giver et tilstrækkeligt fradrag, ikke betyder en tilstrækkelig lettelse overfor de omkostninger, som forsorg for og opdragelse af et barn pålægger en familie. Derfor må man efter vor opfattelse gennemføre en forhøjelse af børnefradragene, selvom socialdemokratiet tumler med forslag om at give et højere børnetilskud fremefter. Det er bedre, at man sætter en forhøjelse af børnefradragene igennem, end at man går og venter til foråret på, hvad der kan komme i retning af forhøjelse af børnetilskud, og så eventuelt ikke får nogen forhøjelse ud af det.

Dernæst må man efter vor opfattelse også ændre loven således, at børnefradragene ikke alene ydes indtil det 16. år, men betydelig længere, især naturligvis når det drejer sig om ungdom, der studerer eller er i lære. Det er urimeligt, at man stopper ved 16 års alderen; man bør mindst gå op til 18 år.

Der er et par spørgsmål til, som jeg mener man skal tage op, bl. a. spørgsmålet om bankers og pengeinstitutters pligt til at indbetale til skattemyndighederne, hvad der udbetales i udbytte. Der findes en bestemmelse, som pålægger arbejdsgiverne at give indberetning om deres lønudbetalinger, men der foreligger ikke en sådan indberetningspligt for banker og pengeinstitutter. Jeg påtalte dette i fjor, jeg har stillet ændringsforslag om det, og jeg mener, at en sådan pligt absolut bør gennemføres og bør gennemføres nu. Jeg rejser spørgsmålet i dag, for at udvalget kan tage det med i sine overvejelser.

Endelig vil jeg rejse spørgsmålet om beskatningen af de arbejdsløse. Der er en stigning i arbejdsløsheden, og hvad værre er, der er også en ændring i arbejdsløshedens karakter, idet i den seneste tid arbejdere, som i de senere år har haft fast beskæftigelse og ikke har været regnet til de kategorier af arbejdere, der ville være udsat for ledighed, hverken af længere varighed eller i kortere perioder, nu kastes ud i arbejdsløsheden. En stor skat er pålignet mange af dem, og de vil have den skat hængende over hovedet under hele deres arbejdsløshedsperiode. Den dag, da de — hvad man jo må håbe sker ret